

ЕРИХ КЕСТНЕР

ТРИ УСПЕШНИ ИЗМАМИ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, 2016

chitanka.info

Дори висши полицейски служители понякога не могат да останат равнодушни към обаянието на някой успешен измамнически трик. Към най-добрите, за които съм чувал — и то наистина проведени успешно, — спадат следните три, за които сега ще разкажа.

Най-напред за измамата, която след грижлива подготовка бе извършена в Милано от един международен мошеник. В първокласен бижутерски магазин в града се появява твърде елегантен господин, в луксозна лимузина, с превързана дясна ръка. Посрещат го много учтиво, накрая той избира едно от най-скъпите колиета и вади портфейла си, за да плати. Дотук всичко е напълно в ред. Сега обаче изисканият господин забелязва, че в момента има у себе си само 10 000 лири. А колието струва 60 000. Подобно нещо все пак може да се случи. Въпреки това господинът видимо се смущава, докато не му идва спасителна мисъл. Понеже самият не може да пише — дясната му ръка е превързана, — учтиво пита бижутера дали е съгласен той да драсне няколко реда на жена му, които шофьорът ще отнесе у дома му, за да се върне с оставащите 50 000 лири. През цялото време той щял да чака тук в магазина. Естествено, собственикът е готов да извърши това с удоволствие. Взима бланка с емблемата на фирмата и под диктовката на купувача пише:

„Скъпа Мария, предай, моля те, на шофьора, приносител на тази бележка, 50 000 лири. Спешно са ми необходими, за да купя едно извънредно евтино колие. Ще се видим довечера.

Твой Марио“.

Бижутерът пъха писмото в един от фамилните си пликосе, запечатва го и го дава на господина. После шофьорът взема писмото и получава нареждането да отиде „вкъщи“ и веднага да донесе парите в магазина. И това става бързо. Само след десет минути шофьорът пристига с оставащите 50 000 лири. Бижутерът получава парите, а господинът — колието, като благодари на бижутера особено за съдействието му при набавянето на парите — и изчезва завинаги!

Вечерта жената на бижутера го пита наистина ли колието, за чиято покупка в отговор на собственото му писмо е пратила в магазина

50 000 лири, е било толкова евтино. Едва тогава бижутерът дълбоко се замисля за изтънченото великолепие на трика, на който току-що е станал жертва.

Още по-смайващ, а с оглед на артистичния чар по-сензационен, е трикът на един парижки мошеник, който преди няколко години предизвика в Париж голям шум и възторг.

Първо действие

Мадам П. се явява при един прочут професор психиатър и заявява следното:

— След около час ще дойда тук със сина си, господин професоре. Моля ви да го прегледате. Той страда от фикс идеята, че трябва от всекиго да иска сто хиляди франка за два пръстена с брилянти и диадема, за които твърди, че ми ги е продал. При това напълно забравя, че аз съм негова майка. Моля ви — тук мадам П. започва да хлипа — да прегледате моя нещастен син много обстойно.

Професорът е съгласен с всичко, но моли мадам П. да му разреши евентуално веднага да прати сина ѝ в частна психиатрична клиника — клиниката на самия професор в едно парижко предградие. Освен това моли дамата, след като синът ѝ влезе в лекарския кабинет, тя веднага да напусне сградата, за да не би болният ненужно да се разстрои при вида ѝ. През сълзи нещастната, но елегантна майка дава съгласието си. Лекарят я утешава с надеждата за пълно излекуване на сина.

Второ действие

Мадам П. отива в бижутерския магазин на Рю дьо ла Пе, избира два извънредно скъпи пръстена с брилянти и диадема от бял сапфир в платинен обков и моли младия собственик на фирмата, мосю Понтибан, да иде с нея у баща ѝ, професор Х., за да му плати задължението от 100 000 франка. С оглед на голямата сума собственикът, любезният мосю Понтибан, е готов веднага да тръгне. Дватама влизат в елегантното жилище на професора. След пет минути вратата на кабинета се отваря и професорът с привичен лекарски жест

кани господин Понтибан да влезе. Младият търговец начаса изчезва в кабинета на професора.

Трето действие

— Моля, седнете.

— Благодаря. (Бижутерът сяда.)

— Впрочем, как беше името ви?

— Понтибан, господин професоре.

— Точно така, е, как сте?

— О, отлично.

(Професорът взема чукчето за перкусия.)

— Може ли да ви помоля да кръстосате краката си? Ето така...

(Показва му как се прави.)

— ... Какво имате предвид, господине?

— Процедурата е съвсем безопасна. Искам само да проверя колянните ви рефлексии.

— Моите... какво, моите колянни рефлексии? Те са наред, прощавайте, господине, нямам много време. Очевидно е станала грешка. Не съм пациент. Продадох на дъщеря ви три бижута. Идвам заради дължимите сто хиляди франка.

(Аха, ето я фиксидеята.)

— Моля, успокойте се.

— Какво значи да се успокоя? Искам си веднага парите, иначе ще направя ужасен скандал!

— Това няма много да ви помогне, господине. Трябва да ви обърна внимание, че имам право незабавно да ви въдворя в някоя психиатрия. Размислете все пак, че в последна сметка всичко се върши само за ваше добро.

— За мое добро? Господине, не си правете повече шеги с мене. Ще повикам полиция. Изглежда сте част от бандата.

(Изправя се и започва да буйства, да дърпа телефона и т.н.)

Професорът позвънява, влизат двама яки прислужници и той им заповядва:

— Не изпускате този пациент от очи, тежък случай е, след десет минути ще го откарат в клиниката. Дотогава го затворете!

Четвърто действие

След четири дни отличната парижка полиция успява да открие обявения за безследно изчезнал бижутер Понтибан. Намират го като буйстваш луд в обезопасената килия на частен санаториум. От неговата „майка“ и до днес няма следа.

Като последен ще разкажа чудноватия трик на един южноамерикански мошеник, който струваше на компанията „Крайслер“ много пари.

Буенос Айрес. Събота, един час преди края на работното време.

Обичайният елегантен господин влиза в залата за продажби на компанията „Крайслер“. Набързо купува един от най-скъпите модели „Империял“. Господинът се легитимира и плаща с чек от Буенос Айрес. Веднага се качва в новия си автомобил и заминава, което често се случва в Америка при покупка на автомобил. След половин час се появява същата кола, но с друг господин на волана. Този нов господин иска от човека на „Крайслер“ да му монтират втори подвижен фар. Представителят на фирмата разпознава току-що продадената срещу чек кола и веднага пита — крайно недоверчиво — как господинът се е сдобил с този автомобил. Господинът най-спокойно отговаря, че в резултат на щастлива случайност е купил колата само за 500 долара. Назовава и името на господина, продал му автомобила, господин Ц. Между другото обяснява положението на нещата с това, че господин Ц. (първият купувач на колата) е получил телеграма, с която го викат незабавно в Европа за сключване на голяма сделка. Господин Ц. веднага отпътувал за пристанището и взел кораба, който след един час ще бъде в открито море.

Да чуе това, да нареди конфискация на колата и да прати криминалната полиция на кораба е нещо логично за автомобилния търговец. Мошеникът очевидно е съобразил, че е събота, когато банките приключват по-рано. Така едва в понеделник биха забелязали измамата с чека без покритие. Полицията се появява на борда на кораба, съпроводена от автомобилния търговец. Мистър Ц. заявява, че е в правото си — би могъл и да подари току-що закупения за 6000 долара автомобил. Това не засягало никого. Заплашва автомобилната

компания с огромно обезщетение за нанесени щети, ако сега осуетят пътуването му за Европа. Нищо не помага. Той трябва да слезе от кораба. Измамата е повече от очевидна.

Минават съботата и неделята. Накрая настъпва понеделник. Първият клиент в банката е представителят на „Крайслер“. Подава чека. След две минути пред него слагат шест нови хилядадоларови банкноти. Той не вярва на очите си, пита служителя дали със сигурност не е станала грешка.

— Не — казва той, — по сметката на чекоиздателя има далеч по-голяма сума от тази, която сега изплатих.

Представителят бързо отива в полицията, изяснява случая, това огромно недоразумение, влиза лично в килията на господин Ц., извинява се хилядократно и му предлага същия автомобил като подарък.

Посреща го ледена усмивка.

— Вие провалихте най-голямата сделка в живота ми. Съсипахте доброто ми име. Моят адвокат ще ви прати сметката.

Нищо не можеше да се направи. Абсолютното великолепие на този трик струваше на компанията „Крайслер“ повече от 100 000 долара.

Дори за демонстрирането на един майсторски трик в модерното мошеничество това е малко висока учебна такса.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.